

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA

PHILIPPA LÉGERA

přednesené dne 23. března 2006¹

1. Předmětem projednávané věci je kasační opravný prostředek podaný D. Mecou-Medinou a I. Majccenem² proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 30. září 2004, Meca-Medina a Majccen v. Komise³, kterým byla zamítnuta jejich žaloba směřující ke zrušení rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 1. srpna 2002⁴, kterým byla zamítnuta stížnost podaná navrhovateli na základě článku 3 nařízení č. 17⁵ proti Mezinárodnímu olympijskému výboru⁶.

dopingu s pravidly Společenství v oblasti hospodářské soutěže (články 81 ES a 82 ES) a volného pohybu služeb (článek 49 ES).

I – Skutečnosti předcházející sporu⁸

2. Navrhovatelé ve své stížnosti zpochybnili slučitelnost některých správních ustanovení přijatých MOV a prováděných Mezinárodní amatérskou plaveckou federací⁷, jakož i některých jednání týkajících se kontroly

3. V návaznosti na pozitivní antidopingovou kontrolu na nandrolon⁹ byla navrhovatelům rozhodnutím Doping panel (dopingová komise) FINA ze dne 8. srpna 1999 zakázána činnost na dobu 4 let. Navrhovatelé se proti tomuto rozhodnutí odvolali k Arbitrážnímu soudu pro sport, který dne 29. února 2000 zákaz činnosti potvrdil předtím, nežli jej přezkoumal, a poté snížil na dobu dvou let rozhodčím nálezem ze dne 23. května 2001.

1 — Původní jazyk: francouzština.

2 — Dále jen „navrhovatelé“.

3 — T-313/02, Sb. rozh. s. I-9483, dále jen „napadený rozsudek“.

4 — Věc COMP/38158 Meca-Medina a Majccen v. MOV, dále jen „sporné rozhodnutí“, dostupné na internetové stránce <http://europa.eu.int/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38158/fr.pdf>.

5 — Nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, první nařízení, kterým se provádějí články [81] a [82] Smlouvy (Úř. věst. 1962, 13, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3).

6 — Dále jen „MOV“.

7 — Dále jen „FINA“.

8 — Pro podrobnosti týkající se skutečností předcházejících sporu odkazují na popis provedený Soudem v bodech 1 až 34 napadeného rozsudku.

9 — Nandrolon je anabolická látka zakázaná antidopingovým kodexem olympijského hnutí.

4. Dopisem ze dne 30. května 2001 navrhovatelé podali stížnost ke Komisi na základě článku 3 nařízení č. 17, kterou jí oznámili porušení článků 81 ES nebo 82 ES. Zejména uplatňovali, že stanovení povolené hranice pro nandrolon na 2 nanogramy na mililitr moči (dále jen „sporná právní úprava“) představovalo jednání ve vzájemné shodě mezi MOV a 27 akreditovanými laboratorními při MOV. Podle nich byla protisoutěžní povaha této praxe krom jiného posílena neexistencí nezávislosti orgánů pověřených arbitrážním řešením sporů v oblasti sportu na MOV.

5. Sporným rozhodnutím Komise stížnost zamítla, když se domnívala, že sporná právní úprava nespadá do rámce zákazu stanoveného v článcích 81 ES a 82 ES¹⁰.

II – Žaloba k Soudu a napadený rozsudek

6. Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 11. října 2002 žalobci podali žalobu na

neplatnost sporného rozhodnutí na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.

7. Na podporu své žaloby se žalobci dovolávali tří žalobních důvodů vycházejících ze zjevně nesprávných posouzení, kterých se dopustila Komise, zaprvé při kvalifikaci MOV, zadruhé při zkoumání sporné právní úpravy s ohledem na kritéria stanovená Soudním dvorem v rozsudku Wouters a další¹¹ a zatřetí při použití čl. 49 ES.

8. Soud tuto žalobu zamítl, přičemž konstatoval, že tyto tři žalobní důvody byly irelevantní a žalobcům uložil náhradu jejich nákladů řízení, jakož i nákladů řízení vynaložených Komisí.

III – Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání kasačního opravného prostředku

9. Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora dne 22. prosince 2004 podali navrhovatelé projednávaný kasační opravný prostředek.

¹⁰ – Body 72 a 73.

¹¹ – Rozsudek ze dne 19. února 2002 (C-309/99, Recueil, s. I-1577).

10. Navrhují zrušení napadeného rozsudku a uložení náhrady nákladů řízení v obou stupních Komisi. Krom toho se domáhají, aby Soudní dvůr vyhověl návrhovým žádáním, která předložili Soudu.

11. Komise, účastník řízení, proti kterému je podán opravný prostředek, primárně navrhuje zamítnutí opravného prostředku a podpůrně zamítnutí žaloby na neplatnost podané proti spornému rozhodnutí. Krom toho Komise navrhuje, aby byla navrhovatelům uložena náhrada nákladů řízení v obou stupních řízení.

12. Finská republika, vedlejší účastník v prvním stupni řízení, navrhuje zamítnutí kasačního opravného prostředku.

IV – Ke kasačnímu opravnému prostředku

13. Přes přesné odkazy na body napadeného rozsudku je kasační opravný prostředek obzvláště nejasný. Při jeho čtení se domnívám, že navrhovatelé předkládají čtyři důvody kasačního opravného prostředku.

14. Zprvé vytýkají Soudu, že nesprávně vyložil judikaturu Soudního dvora vycházející z rozsudků Walrave a Koch¹², Bosman¹³ a Deliège¹⁴, která se týká použití článků 39 ES a 49 ES na sportovní úpravy. Zadruhé zpochybňují posouzení Soudu, podle kterého antidopingová úprava představuje pravidlo čistě sportovní povahy, které z tohoto důvodu nespadá do působnosti Smlouvy o ES. Zatřetí mají navrhovatelé za to, že se Soud dopustil chyby, když rozhodl, že dočtená úprava nesouvisí s hospodářskými úvahami a nenáleží do působnosti článků 49 ES a 82 ES. Začtvrté vytýkají Soudu, že měl za to, že přezkum sporné úpravy provedený na základě metody analýzy založené na výše uvedeném rozsudku Wouters a další nebylo nutný.

A – K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

15. V rámci tohoto prvního důvodu kasačního opravného prostředku¹⁵ navrhovatelé kritizují výklad judikatury Soudního dvora vycházející z výše uvedených rozsudků Wal-

12 – Rozsudek ze dne 12. prosince 1974 (36/74, Recueil, s. 1405).

13 – Rozsudek ze dne 15. prosince 1995 (C-415/93, Recueil, s. I-4921).

14 – Rozsudek ze dne 11. dubna 2000 (C-51/96 a C-191/97, Recueil, s. I-2549).

15 – Kasační opravný prostředek (body 21 až 32).

rave a Koch, Bosman a Deliège v bodech 40 a 41 napadeného rozsudku Soudem, které se týkají použití článků 39 ES a 49 ES na sportovní předpisy.

16. Navrhovatelé zpochybňují nejprve posouzení Soudu, podle kterého se zákazy stanovené články 39 ES a 49 ES netýkají čistě sportovních pravidel povahou nesouvisejících s jakýmkoliv hospodářskými úvahami. Podle nich Soudní dvůr ve výše uvedeném rozsudku Walrave nestanovil takové obecné vyloučení. Naopak, omezil tuto výjimku na složení a sestavování sportovních družstev. Navrhovatelé dále tvrdí, že pouze pravidla, která souvisejí se zvláštní povahou a rámcem sportovních střetnutí, a tedy která jsou vlastní organizaci a správnému průběhu sportovních soutěží, mohou být považována za čistě sportovní.

17. Domnívám se, stejně jako Komise a Finská republika, že Soud judikaturu Soudního dvora použil správně¹⁶.

18. Soudní dvůr má totiž ustáleně za to, že s ohledem na cíle Společenství výkon spor-

ovní činnosti spadá pod právo Společenství pouze tehdy, pokud představuje hospodářskou činnost ve smyslu článku 2 ES. 39. Jestliže má sportovní činnost charakter výkonu práce za mzdu nebo poskytování služeb za odměnu (tak tomu je například v případě profesionálních nebo poloprofesionálních hráčů), spadá tím spíše do rozsahu působnosti článků 39 ES až 42 ES nebo 49 ES až 55 ES¹⁷.

19. Naproti tomu Soudní dvůr opakovaně připustil omezení působnosti uvedených ustanovení, pokud byla dotčena sportovní úprava odůvodněna „důvody nikoliv hospodářskými, které jsou založeny na povaze a zvláštním rámci [sportovních] střetnutí a významnými [...] pouze pro sport jako takový“¹⁸. Mám za to, že v těchto věcech Soudní dvůr stanovil výjimku obecného dosahu, která nemůže být omezena, jak navrhovatelé tvrdí, na složení a sestavování sportovních družstev.

20. Za těchto podmínek se domnívám, že Soud v bodech 40 a 41 napadeného rozsudku správně rozhodl, že se zákazy stanovené v člancích 39 ES a 49 ES se použijí na

16 — Viz kasační odpověď Komise (body 16 až 28), jakož i spis Finské republiky jako vedlejšího účastníka (bod 8).

17 — Viz zejména výše uvedené rozsudky Walrave a Koch (body 4 a 5), jakož i Bosman (bod 73), a rozsudek ze dne 14. července 1976, Donà (13/76, Recueil, s. 1333, body 12 a 13).

18 — Viz zejména výše uvedené rozsudky Donà (body 14 a 15), jakož i Bosman (body 76 a 127), a rozsudek ze dne 13. dubna 2000, Lehtonen a Castors Brainc (C-176/96, Recueil, s. I-2681, bod 34).

pravidla, která se týkají hospodářského aspektu, který může mít sportovní činnost, ale „netýká se čistě sportovních pravidel, tj. pravidel, která se týkají otázek významných pouze pro sport a která jako taková nesouvisí s hospodářskou činností“¹⁹.

21. V důsledku toho mám za to, že první důvod kasačního opravného prostředku je neopodstatněný a musí být zamítnut.

B – K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

22. Druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelé zpochybňují uvažování Soudu, podle kterého antidopingová úprava představuje pravidlo povahou nesouvisící s hospodářskou činností, a v důsledku toho nespadá do rozsahu působnosti Smlouvy. Na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku předkládají dva argumenty.

23. Jednak je uvažování Soudu založeno na rozporném odůvodnění nebo trpí nedostatkem odůvodnění. To totiž potvrzuje, v bodech 44 a 47 napadeného rozsudku, že

antidopingové úpravy nesledují žádný hospodářský cíl. Naopak, v bodě 57 uvedeného rozsudku připustil, že tím, že MOV přijal takovou úpravu, mohl usilovat o ochranu hospodářského potenciálu olympijských her. Krom toho Soud v bodu 45 uvedeného rozsudku přistoupil k umělému rozdělení hospodářského a nehospodářského rozměru sportovního výkonu.

24. Krom toho se Soud dopustil chyby, když se opřel o judikaturu vycházející z výše uvedených rozsudků Walrave a Koch, Donà, jakož i Deliège za účelem konstatování, že antidopingová úprava nespadá do působnosti článků 49 ES, 81 ES a 82 ES. Žalobci mají totiž za to, že se antidopingová pravidla odlišují od úprav, které se týkají složení národních fotbalových družstev (výše uvedené rozsudky Walrave a Koch, jakož i Donà), a těch, které se týkají výběru sportovců pro soutěže na profesionální úrovni (výše uvedený rozsudek Deliège).

25. Mám za to, stejně jako Komise a Finská republika, že tento důvod kasačního opravného prostředku musí být také zamítnut²⁰.

19 — Bod 41 první věta napadeného rozsudku.

20 — Viz kasační odpověď Komise (body 29 až 41) a spis Finské republiky jako vedlejšího účastníka (body 11 až 13).

26. Pokud jde o argument navrhovatelů, podle kterého si Soud v bodech 44 a 47 napadeného rozsudku odporuje, mám za to, že je neopodstatněný.

27. Poté, co Soud v bodu 44 napadeného rozsudku poukázal na to, že „se sport na profesionální úrovni stal ve velké míře hospodářskou činností“, uvedl, že boj proti dopingům směřuje především k ochraně etických hodnot sportu, jakož i k ochraně zdraví sportovce. Odkaz na možné hospodářské cíle, které MOV může případně sledovat, uvedený v bodu 47 napadeného rozsudku, nepostačuje podle mého názoru k prokázání rozporů v uvažování Soudu.

28. Vzhledem k obchodním a finančním zájmům, které obklopují sport na profesionální úrovni, mám za to, že taková čistě sportovní úprava, jakou je antidopingová úprava nemůže postrádat jakýkoliv hospodářský zájem. Nicméně tento zájem je podle mého čistě doplňkový a nemůže zbavovat antidopingové úpravy jejich čistě sportovní povahy. Jak správně uvedla Komise, tvrzení navrhovatelů, že sportovní výkon je nedělitelný, ve skutečnosti upřednostňuje doplňkový aspekt, hospodářský rozměr, za

účelem zajištění plné použitelnosti pravidel Smlouvy na profesionální nebo poloprofesionální sportovce²¹.

29. Pokud jde o argument navrhovatelů, podle kterého Soud nemohl užitečně odkázat na výše uvedené rozsudky Walrave a Koch, Donà a Deliège, domnívám se, že je rovněž neopodstatněný. Jeví se totiž, že navrhovatelé vykládají tyto rozsudky obzvláště restriktivně v rozsahu, v němž Soudní dvůr, podle mého názoru, v těchto věcech a obecně vyloučil čistě sportovní pravidla z působnosti článků 39 EŠ a 49 EŠ. Navrhovatelé tedy usilují o prokázání umělého rozdílu mezi pravidly zkoumanými v uvedených věcech a spornou úpravou.

30. Navrhují tedy Soudnímu dvoru, aby zamítl druhý důvod kasačního opravného prostředku jako neopodstatněný.

C – Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

31. V rámci tohoto třetího důvodu kasačního opravného prostředku²² navrhovatelé

21 – Kasační odpověď (bod 35).

22 – Kasační opravný prostředek (body 40 až 53).

v podstatě tvrdí, že se Soud dopustil chyby, když v bodu 48 napadeného rozsudku došel k závěru, že sporná úprava nesouvisí s jakoukoliv hospodářskou úvahou, a v důsledku toho nespadá do působnosti článků 49 ES, 81 ES a 82 ES.

32. Rozumím tomu tak, že navrhovatelé na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku předkládají dva argumenty.

33. Nejprve zpochybňují analýzu Soudu uvedenou v bodech 49 a 55 napadeného rozsudku, podle které nepřiměřená povaha sporné úpravy nezpůsobuje, je-li prokázána, že by úprava ztratila svou čistě sportovní povahu. Podle navrhovatelů je tato analýza nejen založena na rozporném a nedostatečném odůvodnění, ale je rovněž v rozporu s judikaturou Soudního dvora, která vyplývá z výše uvedených rozsudků *Deliège* a *Wouters* a další²³.

34. Navrhovatelé dále tvrdí, že se Soud dopustil věcně nesprávného skutkového zjiš-

tění tím, že měl ve druhé větě bodu 55 napadeného rozsudku za to, že sporná úprava je antidopingovým pravidlem, zatímco, podle nich, úroveň stanovená touto úpravou může rovněž vyplývat z tělesné námahy nebo konzumace takových prostředků bez dopingového účinku, jakým je maso nekastrovaných vepřů.

35. Domnívám se, stejně jako Komise, že je třeba tento důvod kasačního opravného prostředku zamítnout²⁴.

36. Postačí konstatovat, že navrhovatelé ve skutečnosti zpochybňují povolenou hranici ve výši 2 nanogramy na mililitr moči stanovenou spornou úpravou a domáhají se toho, aby Soudní dvůr přezkoumal posouzení skutkových okolností Soudem.

37. Z čl. 225 odst. 1 ES a článku 58 statutu Soudního dvora však vyplývá, že kasační opravný prostředek může být založen pouze na důvodech týkajících se porušení právních předpisů, nikoli však na posouzení skutkového stavu. Z ustálené judikatury tak vyplývá, že Soudnímu dvoru v rámci kasačního opravného prostředku nepřísluší vyjadřovat se k posouzení skutkových poznatků a důkazních materiálů provedenému Soudem s výhradou případu jejich zjevného zkreslení tímto soudem²⁵.

23 — Navrhovatelé uvádějí zejména bod 69 výše uvedeného rozsudku *Deliège*, jakož i k body 97 až 109 a 123 výše uvedeného rozsudku *Wouters* a další.

24 — Kasační odpověď (body 42 až 56).

25 — Viz v tomto smyslu zejména rozsudek z dne 29. dubna 2004, *Parlament v. Řípa di Meana a další* (C-470/00, Recueil, s. I-4167, bod 40 a uvedená judikatura).

38. Krom toho mám za to, že Soudnímu dvoru rozhodujícímu o kasačním opravném prostředku proti rozsudku vydanému Soudem nepřisluší vyjadřovat se k tomu, zda je pravidlo přijaté MOV v rámci boje proti dopingů vědecky odůvodněno, či nikoliv.

39. Za těchto podmínek a vzhledem k tomu, že navrhovatelé neprokázali zkreslování skutkových poznatků ani v rozsahu své tvrzené pravdy, navrhuji Soudnímu dvoru, aby prohlásil třetí důvod kasačního opravného prostředku za zjevně nepřípustný a odmítl jej.

D – Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

40. V rámci tohoto čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku²⁶ navrhovatelé zpochybňují body 61, 62 a 64 napadeného rozsudku, ve kterých měl Soud za to, že přezkum sporné úpravy provedený Komisí na základě metody analýzy založené na rozsudku Wouters a další nebyl nutný.

41. Na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku se navrhovatelé dovo-

lávají tři části důvodu kasačního opravného prostředku vycházejících zaprvé z nesprávného posouzení, pokud jde o relevantnost použití metody analýzy založené na výše uvedeném rozsudku Wouters a další, zadruhé ze zkreslení sporného rozhodnutí a zatřetí z porušení práv obhajoby.

1. K nesprávnému posouzení Soudu, pokud jde o relevantnost použití metody analýzy stanovené Soudním dvorem v rozsudku Wouters a další

42. Navrhovatelé v podstatě vytýkají Soudu, že měl v bodech 65 a 66 napadeného rozsudku za to, že se projednávaný případ odlišuje od věci, v níž byl vydán výše uvedený rozsudek Wouters a další v rozsahu, v němž se sporná úprava týká jednání, dopingů, které nemůže být pokládáno za tržní jednání a je použitelná na činnost, sportovní jednání, která ve své podstatě nesouvisí s hospodářskými úvahami. Podle navrhovatelů jsou totiž kritéria stanovená Soudním dvorem v uvedeném rozsudku plně použitelná na projednávanou věc.

43. Mám za to, že tato část důvodu kasačního opravného prostředku je neopodstatněná.

44. Postačí totiž připomenout, že právní úprava dotčená ve výše uvedené věci Wouters a další se týkala tržního jednání, a sice

26 – Kasační opravný prostředek (body 54 až 64).

zřizování sítí mezi advokáty a auditory a byla použitelná na činnost mající hospodářskou podstatu, a to na advokátní činnost. Jelikož sporná úprava je však čistě sportovní povahy a nesouvisí s jakýmkoliv hospodářskými úvahami, Soud měl, podle mého názoru, správně za to, že přezkum této úpravy kritérii stanovených v uvedeném rozsudku nebyl nutný.

2. Ke zkreslení sporného rozhodnutí Soudem

45. Navrhovatelé vytýkají Soudu, že rozhodl, že přezkum sporné úpravy provedený Komisí s ohledem na pravidla hospodářské soutěže byl proveden pouze „podpůrně“ nebo „doplňkově“. Tím Soud zkreslil sporné rozhodnutí.

46. Je třeba připomenout, že jestliže pouze Soud je příslušný k posouzení relevantních skutkových poznatků, otázka zkreslení těchto okolností nebo napadeného aktu je otázkou, která může být předložena k přezkumu Soudnímu dvoru v rámci kasač-

ního opravného prostředku²⁷. Důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze zkreslení napadeného aktu směřuje k určení, že Soud pozměnil smysl, obsah nebo dosah napadeného aktu. Zkreslení tak může vyplývat ze změny obsahu aktu²⁸, nevzetí v úvahu jeho podstatných aspektů²⁹ nebo nezohlednění jeho kontextu³⁰.

47. Jelikož tato část důvodu kasačního opravného prostředku vychází ze zkreslení sporného rozhodnutí, je tudíž použitelná na základě judikatury Soudního dvora.

48. Domnívám se nicméně, že tato část důvodu kasačního opravného prostředku je neopodstatněná.

49. Je třeba připomenout, že takové zkreslení musí být zjevné z písemností ve spisu, aniž by bylo nezbytné provést nové posou-

27 — Viz zejména rozsudky ze dne 28. května 1998, *New Holland Ford v. Komise* (C-8/95 P, Recueil, s. I-3175, bod 26) a ze dne 9. září 1999, *Lucaccioni v. Komise* (C-257/98 P, Recueil, s. I5251, body 45 až 47), jakož i usnesení ze dne 27. ledna 2000, *Proderec v. Komise* (C-341/98 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 28) a ze dne 9. července 2004, *Fichtner v. Komise* (C-116/03, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 33).

28 — Viz v tomto smyslu zejména rozsudek ze dne 11. září 2003, *Belgie v. Komise* (C-197/99, Recueil, s. I-8461, bod 67).

29 — Viz v tomto smyslu zejména usnesení ze dne 11. dubna 2001, *Komise v. Tenker* [C-459/00 P(R), Recueil, s. I-2823, bod 71].

30 — Viz v tomto smyslu zejména rozsudek ze dne 3. dubna 2003, *Parlament v. Samper* (C-277/01 P, Recueil, s. I-3019, bod 40).

zení skutkového stavu nebo důkazu³¹. Posouzení provedené Soudem v bodech 61, 62 a 64 napadeného rozsudku přitom podle mého názoru není, pokud jde o sporné rozhodnutí, jeho zjevným zkreslením.

3. K porušení práv obhajoby žalobců Soudem

50. Z pouhé četby tohoto rozhodnutí totiž vyplývá, že se Komise správně domnívala, že přijetí sporné úpravy nespadá do sféry hospodářských činností MOV³². Podle mého názoru, a jak tvrdí Komise³³, zkoumala pouze podpůrně, zda by případná omezení způsobená touto úpravou mohla být odůvodněna na základě kritérií stanovených ve výše uvedeném rozsudku Wouters a další³⁴.

52. Navrhovatelé tvrdí, že tím, že Soud měl za to, že přezkum sporné úpravy s ohledem na pravidla hospodářské soutěže nebyl nutný, neumožnil jim, aby se vyjádřili k otázce, zda tato úprava představuje čistě sportovní pravidlo, které nespadá do působnosti článků 49 ES, 81 ES a 82 ES.

53. Domnívám se, že tato část důvodu kasačního opravného prostředku je rovněž neopodstatněná a musí být zamítnuta. Mám totiž za to, že navrhovatelé mohli předložit své argumenty nejen v průběhu řízení před Komisí, ale rovněž při písemné a ústní části řízení, které se konaly před Soudem³⁵.

51. Krom toho konstatuji, že se navrhovatelé omezují na zpochybňování posouzení provedeného Soudem a nepředkládají žádnou skutečnost, která by mohla vést k prokázání existence zjevného pochybení.

54. Vzhledem k výše uvedenému tedy Soudnímu dvoru navrhuji, aby zamítl čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku jako neopodstatněný.

31 — Viz zejména výše uvedený rozsudek *New Holland Ford v. Komise* (body 72 a 73).

32 — Sporné rozhodnutí (bod 38).

33 — *Kasační odpověď* (bod 62).

34 — Sporné rozhodnutí (body 42 až 55).

35 — *Kasační odpověď* (body 65 až 72).

V – Závěry

55. S ohledem na všechny výše uvedené úvahy Soudnímu dvoru navrhuji, aby kasační opravný prostředek zamítl a v souladu s články 69 a 118 jednacího řádu Soudního dvora uložil D. Meca-Medinovi a I. Majcenovi náhradu nákladů řízení s výjimkou nákladů řízení vynaložených vedlejším účastníkem.